

OHNISKO

Počítame s vami...

máj – jún 2021

SLOVO KAZATEĽA

Naliehavé volanie

ANKETA

Ako si deti a dorast predstavujú nebo

PRE MLÁDEŽ

Ovplyvnil môj život

TÉMA

Nebeská matrika

Naliehavé volanie

Posledný veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: „Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, kto verí vo mňa. Ako hovorí Písmo: Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra.“ To povedal o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo v neho uveria. (Jn 7, 37 – 39)

Milý čitateľ,

málokto z nás si uvedomuje, že smäd je dôležitým signálom, ktorý nás informuje o tom, že náš organizmus trpí nedostatkom tekutín, resp. vody. Tento signál nás nielen informuje, ale doslova nás núti hľadať vodu, aby sme uhasili smäd a doplnili to, čo telu chýba, aby mohlo fungovať. Na druhej strane je tento signál pozehnaním, lebo nepociťovať smäd by pre každého jedného z nás malo katastrofálne dôsledky. Tento signál, ak ho možno nazvať inštinktom, je niečím, čo bolo do sveta živočíchov „vložené“ Stvoriteľom. Môžeme tvrdiť, že je súčasťou toho, čo zachováva a udržuje fungovanie života každého živého organizmu.

Paralelne smäd, o ktorom hovorí Pán Ježiš, je podmienkou prijatia vody, ktorá nielen udržuje pri živote, ale stáva sa prameňom živej vody. Ježiš však nemá na mysli fyzický život a ani pozemskú vodu, ale vodu a život, ktorý má nebeskú, čiže božskú hodnotu. Tou vodou je Boží Duch, ktorý dáva životu kvalitu – Písmo ho nazýva *večným životom*.

Ježiš v rozhovore so Samaritánkou povedal: „Každý, kto pije z tejto vody, bude opäť smädný. Kto sa však napije z vody, ktorú mu dám ja, nikdy nevysmädne. Ale voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“ (Jn 4, 13 – 14)

Z dnešných Ježišových slov je možné začuť naliehavé volanie: „Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, kto verí vo mňa.“ Podmienka je smäd, ktorý privádza

k pravému zdroju – a tým je Kristus. Smäd po skutočnom živote, živote v moci Božieho Ducha.

Týmto pozvaním Ježiš túži navrátiť človeku jeho dôstojnosť, ktorú stratil na počiatku v Edene. Tam človek zakryl svoju stratenú dôstojnosť lístím. Človek bez Božieho Ducha je len „prach a popol“, ako zaznelo človeku po páde do hriechu z Božích úst: „... ved' prach si a do prachu sa vrátiš.“ (Gn 3, 19)

Milý brat, sestra, čitateľ, pociťuješ smäd? Dychtí tvoje vnútro po tom pravom, čo dáva svetu život, alebo to naliehavé volanie, ktoré vychádza z Božieho srdca, prehlušili tvoje tajné či vedľajšie „smädý“? Čo je to, čo prehlušuje Božie volanie? Čím sme sa zakryli, zatienili?

Naše dočasné „radosti“, ktoré nám vytvorili tieň pred páľavou Božieho jasu ako v prípade Jonáša, nás oberajú o skutočnú radosť, ktorú môže dať jedine život vedený Božím Duchom. Alebo ako hovorí prorok Jeremiáš (2, 13): „Dvoh zločinov sa dopustil môj ľud, mňa opustil, prameň živej vody, aby si vykopal cisterny, cisterny popraskané, ktoré neudržia vodu.“

Čím to je, že v mnohých prípadoch je kresťanstvo trápením? Nie je to tým, že v snahe nahradiť si tento život, život pod vedením Božieho Ducha, sme náchylní vytvárať si formy a pravidlá, do ktorých sa nevedome snažíme uzavrieť Boha? Ale On je Duch a *veje, kam chce* (Jn 3, 8), a my sme povinní tento vánok (vietor) nasledovať. Formy sa skôr či neskôr stanú človeku všednými, a keď mu zovšednejú, snaží sa žiť vlastnými silami to, čo možno žiť len prostredníctvom moci Božieho Ducha. Ale to nie je kresťanstvo.

To volanie Božieho srdca je zároveň pozvaním, pretože kresťanstvo je povolanie. Je

to naliehavé volanie stať sa súčasťou Božieho diela na spásu ľudstva. Je to Boží Duch, ktorý dáva svetu život, a On túži prebývať v každom jednom z nás. On túži žiť skrze nás. *Lebo stvorenstvo túžobne očakáva zjavenie Božích synov. Lebo všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Boží synovia.* (Rim 8, 14.19)

Boh sa chce dať poznať tomuto svetu a potrebuje nás. Potrebuje tých, v ktorých je prameň skutočného života; toho, čo svetu dáva život a vracia človeku jeho hodnotu a dôstojnosť.

Sám Stvoriteľ chce svoju neviditeľnú skutočnosť zjaviť skrze teba a mňa. To je veľká vý-

zva. Nemá k dispozícii nijakých „špeciálnych“ ľudí. Má opäť len teba a mňa, ale podmienkou je prísť k Nemu a nielen raz sa napiť, ale piť neustále.

Tak čo ty na to, milý čitateľ?

Ozval sa v tebe signál, ktorý ti naznačuje, že v tvojom vnútornom človeku je nedostatok nebeskej tekutiny? Ak áno, neváhaj a odpovedz na volanie Božieho srdca. Odpovedz tak, že prídeš a budeš piť zo Zdroja života.

Peter Mazúr

K narodeninám brata biskupa Heinricha Bolletera

Drahý brat biskup Heinri,

Centrálna konferencia Ti srdečne blahoželá k Tvojim 80. narodeninám, ktoré sme si spolu s Tebou pripomenuli 13. mája. Pred šesťdesiatimi rokmi (!) si vstúpil do služby v metodistickej cirkvi ako mladý praktikant a uchádzač o kazateľský úrad. Bol si svedkom zjednotenia Evanjelickej cirkvi metodistickej (ECM) a čoskoro si sa stal členom vtedy novozaloženej Misijnej rady celosvetovej ECM. Vo Švajčiarsku si okrem svojej farárskej služby po mnoho rokov oslovoval svojimi článkami širokú čitateľskú verejnosť ako dlhoročný redaktor časopisu *Kirche und Welt*.

Pred 32 rokmi, v marci 1989, si bol na Centrálnej konferencii v Badene zvolený za biskupa. Nikto vtedy ešte netušil, že v lete sa prestrihnutím ostnatého drôtu otvorí prejazd na maďarsko-rakúskej hranici a že v novembri padne Berlínsky múr. Služby si sa tak ujal uprostred najväčšieho spoločenského prelomu v Európe od druhej svetovej vojny. Svojou pokojnou, ľudsky naklonenou povahou si viedol loďku Centrálnej konferencie na nový horizont. Videl si sa ako súčasť putujúceho Božieho ľudu, kráčajúceho do Božieho kráľovstva.

Bola to namáhavá a vyčerpávajúca služba, ako sme si všetci jasne uvedomovali pred 15 rokmi pri Tvojom odchode do dôchodku. O to viac nás potešilo, že na dôchodku Ti spolu s Martou boli dopriate pokojnejšie roky.

Drahý brat biskup Heinri, zo srdca Ti k Tvojim 80. narodeninám želáme Božie požehnanie. Nech Boží šalom ochráni Teba i Martu a sprevádza Vás na Vašej ďalšej ceste životom!

biskup Patrick Streiff
(prel. Mariana Kušiaková)

Nebeská matrika

Po páde komunizmu sa otvorili nové možnosti evanjelizácie. Tím z USA prišiel aj do nášho mesta s drámou – evanjelizačným predstavením Brány neba a plamene pekla. V príbehu účinkovali ľudia, ktorí akože po smrti prišli na miesto, kde bol zástup anjelov. V strede stál hlavný anjel s knihou života. V scénke hrala aj matka s asi 10-ročnou dcérou. Anjel pozrel do knihy, usmial sa na dievča a ukázal rukou k nebu. Zaznela krásna hudba, Pán Ježiš jej prišiel oproti a ona ešte stihla smutne povedať: „Mami, prečo si neprijala Pána Ježiša do svojho srdca?“ Mama žalostne odpovedala: „Ja som si myslela, že to sú len také rozprávky pre deti.“ Dcéra odišla do neba a mama nariekala: „Anjel, nemôžeš ma odlúčiť od mojej dcéry. Pozri sa, prosím, či nie som aj ja v tej knihe života. Moja babička bola veriaca a ja som pomáhala starým ľuďom. Nepomôže to?“ Anjel nepovedal nič, len ukázal smerom k peklu.

Biblia píše o tom, že v nebi budú knihy (Zj 20, 12): „Videl som mŕtvych, veľkých i malých; stáli pred trónom. A otvorili sa knihy. Aj iná kniha sa otvorila, kniha života. A mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa svojich skutkov.“ Prorok Daniel (12, 1 – 2) hovorí: „.... V tom čase však bude zachránený tvoj ľud i každý, kto sa nájde zapísaný v knihe. Mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa zobudia: jedni pre večný život, ale druhí na večné zavrnutie a hanbu...“ – Zachránený môže byť len ten, kto sa narodí znovu a vytrvá do konca verný Pánovi. Voľakedy sa dával veľký dôraz na to, aby človek vedel, kedy sa obrátil k Bohu. Dátum duchovných narodenín je oveľa dôležitejší ako dátum prvých narodenín, na ktoré nezabúdame. Blahoželáme si aj k duchovným narodeninám?

Pred niekoľkými rokmi som sa v Bratislave zúčastnila na pohrebe svojej bývalej vedúcej z matriky. Evanjelický farár prečítal dva krátke

verše, ktoré som na pohrebe nikdy nepočula čítať, z Gn (5, 1): „Toto je rodokmeň Adama.“ a z Lk (10, 20): „.... radujte sa radšej, že vaše mená sú zapísané v nebesiach.“ Potom hovoril, ako sa každý človek pri narodení zapíše do matriky, a po chvíli začal hovoriť o tej nebeskej matrike. Vtedy som porozumela významu prečítaných biblických veršov o rodokmeni a menách v nebesiach. V duchu som ďakovala za jasnú zvesť evanjelia a prosila som, aby sa Pán Ježiš dotkol všetkých prítomných ľudí z úradu, ktorí možno zvesť o ňom počujú prvýkrát.

O dôležitosti zapísania našich mien v nebesiach sa píše v Liste Filipanom (4, 3) a v Liste Hebrejom/Epištole Židom (12, 22 – 23). Na troch miestach v Zjavení Jána je napísané, čo budú robiť tí, ktorých mená nie sú zapísané v tejto knihe (Zj 13, 8 a 17, 8: „.... budú sa klaňať šelme...“ a 20, 15: „A ak sa našiel niekto, kto nebol zapísaný v knihe života, bol hodný do ohnivého jazera.“). Pán Ježiš v niekoľkých podobenstvách hovorí o svadobnej hostine, ktorá bude v nebesiach v Jeho kráľovstve. Podmienkou je mať svadobné oblečenie, biele rúcho, očistené srdce, v ktorom vládne Pán Ježiš. A to biele rúcho je potrebné prať (Zj 22, 14); nerobiť to, čo sa Bohu nepáči: „A nevojde doň nič nečisté, ani ten, čo pácha ohavnosť a lož, ale iba tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života.“ (Zj 21, 27)

Na úrade sa do veľkých matričných kníh zapisujú občania, ich dátum narodenia, rodné číslo, mená rodičov, bydlisko. Zápis tam zostane navždy. Nebeská matrika je iná: je to Božia kniha života. Aby z nej naše mená neboli vymazané, je potrebné zostať blízko Ježiša a žiť s Ním nový život (Zj 3, 5): „Kto zvíťazí, bude oblečený do bieleho rúcha a jeho meno nevymažem z knihy života. Jeho meno vyznam pred svojím Otcem i pred jeho anjelmi.“ Podľa biblického opisu bude v nebi veľa anjelov a nebes-

kých bytostí, ale aj veľký zástup ľudí každého jazyka a pokolenia, ktorý nebude môcť nikto spočítať. Už teraz znie v nebi „Haleluja!“ a nahlas sa spieva na slávu Baránka; Ježiša, ktorý teraz sedí na tróne a kráľuje.

„V nebi nebudeme nečinne posedávať na oblakoch a nič nerobiť,“ hovorí Billy Graham v knihe Na ceste k domovu. „Boh bude mať pre nás prácu, budeme Mu slúžiť (Zj 22, 3) a kráľovať (Zj 22, 5). Vy, ktorí ste prijali najcennejší dar Kristovej spásnej krvi, máte dôvod tešiť sa na nádhery neba, ktoré je nádherné, dokonalé, radostné. Budeme vidieť Spasiteľa tvárou v tvár. Nebo je naším domovom – naším konečným miestom úplného pokoja, bezpečia a večnej radosti.“

Keď sa 70 učeníkov vrátilo, aby Ježišovi rozprávali zážitky zo služby v mestách a dedinách, tešil sa s nimi. Vedel, že oslobodzovali ľudí a hlásali Božie kráľovstvo. Upozornil ich však na pýchu, ktorá by mohla prísť po tom, čo zažili a ešte zažijú, lebo ich naplnil Božou mocou. A na záver upriamil ich myseľ na to najdôležitejšie: „No neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa z toho, že vaše mená sú zapísané v nebi.“ (Lk 10, 20)

Tí, ktorí prijali Ježiša ako Pána a Záchrancu, môžu sa tešiť, že sú zapísaní na zozname nebeských občanov, v nebeskej matrike. Ak neviete, či je vaše meno zapísané v nebesiach, obráťte sa k Ježišovi a modlite sa, aby vás očistil a prijal. Nikto z nás nie je určený na večné zahynutie. Ježiš prišiel vyprázdniť peklo a zaplniť nebo.

Milena Belková

Dlhoročný spolupracovník a hlavný spevák pri evanjelizáciách Cliff Barrows raz zo žartu Billymu Grahamovi povedal: „Ty evanjelista budeš v nebi nezamestnaný, ale ja budem mať stále prácu. Lebo nebeské chóry budú stále potrebovať niekoho, kto by ich viedol.“ Billy Graham mu odpovedal: „Neboj sa o mňa, Boh mi určite niečo nájde. Možno zo mňa spraví dirigenta.“ ☺

Vitaj doma

„Často sa ma pýtajú, akú mám najväčšiu túžbu pri pomyslení na nebo,“ hovorí Joni Eareckson Tada, ktorá je od svojich 17 rokov na vozíku. Navyše prekonala v posledných rokoch 2-krát rakovinu. „Hoci bolesti boli veľmi silné, mojou najväčšou túžbou nie je vstať z invalidného vozíka a znovu chodiť. Desiatky rokov sa moja viera opiera o Ježiša. Moje utrpenie prehľbili moje túžby po nebi. Oslávené telo bude pekné, ale chcem čisté srdce. Chcem byť svätá. Aj keď túžime po večnosti, máme žiť tak, aby sme sa páčili Bohu,“ hovorí Joni. – Keď mala 17 rokov, pri skoku do vody utrpela zranenie, po ktorom ochrnula od pliec dolu. Prežila depresie, hnev, smútok. Počas pracovnej terapie sa naučila maľovať štetcom, ktorý držala v ústach medzi zubami, a začala predávať svoje umelecké diela.

Postupne zisťovala, že Boh aj z utrpenia môže priniesť niečo dobré. V roku 1979 založila kresťanskú organizáciu na pomoc postihnutým ľuďom s názvom Joni and Friends (Joni a priatelia). Diamanty v prachu sú minútové rozhlasové a facebookové vysielania, ktoré obsahujú denné povzbudenie ako toto: *Depresia mi nie je cudzia. Ale tak často, ako ma navštevuje uprostred mojej chronickej bolesti a dokonca aj v období rakoviny, nemôžem dovoliť, aby ma premohla. Priatelia, máme úžasnú výbavu, moc Duchu Svätého! Ako sa hovorí v 1. Jánovom liste (4, 4), „ten, čo je vo vás, je väčší ako ten, čo je vo svete“ (a väčší ako depresia!). Zamerajme sa dnes na všemožnú Božiu moc, ktorá žije v nás!*

Joni sa v roku 1982 ako 33-ročná vydala za Kena Tada, ktorý jej pomáha v službe. Je rečníčkou na konferenciách, poradkyňou v mnohých organizáciách, napísala 40 kníh, medzi nimi je aj kniha o nebi. Má veľkú túžbu: aby čo najviac duší bolo zachránených pre Kristovo kráľovstvo. „Čoskoro budem počuť Jeho hlas, pozriem sa do Jeho očí a pocítim Jeho objatie. A On mi povie: ‚Vitaj doma, Joni.‘“

Ako si **deti a dorast** predstavujú nebo

Karolínka, 7 rokov, Trnava: V nebi sú samé oblaky a obloha, je tam Boh a tí, čo zomreli. V nebi budeme spievať a modliť sa. V nebi nebudú zvieratká, lebo pre zvieratá je druhé nebo. Zvieracie.

Lukáš, 9 rokov, Bratislava: Ja si nebo predstavujem tak, že je nad mrakmi, je tam samé bielo a je tam vstupná brána. Všetci budú mať krídla a budú sa vidieť s ostatnými ľuďmi. Kto by chcel, môže sa kuknúť naspäť zhora alebo sa tam popozerať.

Noemka, 4 roky, Dolný Kubín: V nebi budú brány akoby z perál, kráľovstvo bude skoro celé vyzlatené. Domy budú strieborné. Ešte tam budú anjeli, Pán Ježiš a Jeho žiara. A budeme tam aj my, ale až keď zomrieme. Budú tam aj zvieratká: vtáčiky, žabky, vlčiky, žirafky, motýliky a rybky. Nebudú tam zlí a tí, ktorí klamú.

Šimon, 9 rokov, Mikulov: Pán Ježiš hovorí, že v nebi nebude plač. V nebi nebude nenávisť, zloba. V nebi bude mier a budú tam len dobré veci.

Daniel, 7 rokov, Trnava: Ja si predstavujem, že v nebi budú veľikánske zlaté stromy a ešte taká záhrada s veľkými kvetmi s mega trávou, ktorá by bola väčšia než ja, ale ozaj mega

tráva. A v nebi nebude počítač, mobil, žiadna elektronika, ale možno by mohla byť. Uvidíme.

Natálka, 9 rokov, Jihlava: V nebi nebude zlo, boje, ale bude tam láska, pokoj a v nebi sa budú mať všetci radi.

Sofinka, 8 rokov, Trnava: V nebi je všetko zo zlata, sú tam anjeli... a možno tam budú aj zvieratá. Anjeli zapisujú do knihy, čo robíme, hovoríme a tak. Ľudí tam bude veľa – nekonečno... a budú tam chváliť Boha.

Tobias, 15 rokov, Gerlachov: Myslím si, že v nebi bude pokoj a radosť. Nebude tam bolesť ani smútok. Každý bude mať úsmev na tvári a bude sa cítiť bezpečne, obklopený veľkou láskou.

Paulínka, 13 rokov, Trnava: V nebi si predstavujem bielu bránu, do ktorej vedie život v nebi. Za bránou by bol život ako na Zemi, lenže oveľa krajší, a stál by tam Pán Ježiš. Očakávam, že tam bude veľa pekných a veľkých palácov, domov či parkov. Čakám, že tam na mňa bude čakať rodina. Deň by bol oveľa kratší ako v normálnom svete.

Timotej, 8 rokov, Mikulov: Pán Ježiš hovorí, že v nebi sa bude hrať lev s ovečkou. Nebudú tam vojny a v nebi sa budú mať všetci dobre.

Mia, 8 rokov, Sládkovičovo: V nebi je Pán Boh, Ježiš a anjeli, Jeho pomocníci. A je tam ešte aj Santa Claus. Nie sú tam čerti, „pavúci“, lietadlá, vlaky, autobusy, autá... V nebi budeme pomáhať Santa Clausovi, aj Ježišovi a Bohu.

Pripravila MB

Zdroj: Toni

Túžiš sa stať dedičom neba?

„Tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božimi deťmi: tým, čo uverili v jeho meno.“ (Jn 1, 12)

Jeden bohatý pán mal veľkého dlžníka. Dlžník náhle zomrel. Pán nenašiel po ňom nič, iba jedného dvojročného syna. Toho si vzal k sebe do kaštieľa. Chlapec rástol s boháčovým synom. Keď mal chlapec dvanásť rokov, boháč si ho zavolať k sebe, odovzdal mu list, aby si ho prečítal. A chlapec v ňom s hrôzou čítal, aké dlhy zanechal po sebe jeho otec, čo stojí jeho živobytie a zaopatrenie v pánovom kaštieli. Keď list dočítal, pán sa na neho súcitne pozrel a povedal: „Vidíš, koľko si mi dlžný? Ale neboj sa! Môj syn si ťa obľúbil ako brata a prosil ma, aby som ti všetko odpustil. Preto ten list trhám.“ A potom si prečítal druhý list. Bolo v ňom toto: „Keďže si ťa môj syn vzal za brata, prijímam ťa za svojho syna a robím ťa dedičom spolu s mojím synom. Teraz už nie si dlžníkom, ale mojím bohatým synom.“ – Kto by vedel opísať radosť tohto chlapca?

JEŽIŠ – SPÁSA MOJEJ DUŠE

Práve som videla seriál *The Crown* (Britská koruna) o anglickej kráľovskej rodine s hlavnou postavou dodnes žijúcou kráľovnou Alžbetou II. Nie som milovník seriálov, no tento ma veľmi zaujal, lebo mám rada anglickú históriu. Hoci filmové postavy nemusia byť vždy vykreslené pravdivo, niektoré vlastnosti kráľovnej som vnímala z duchovného pohľadu.

V epizóde z Walesu pri banskom nešťastí zaspalo školu a domy. Zahynulo asi 100 detí. Na hromadnom pohrebe sa zúčastnil manžel kráľovnej princ Filip a veľmi sa ho dotklo, že ľudia, ktorí prišli o svoje deti, pri hrobách spievali. Iste mali dôvod rozčuľovať sa a nadávať. Po návrate na otázku, či plakal, odpovedal kráľovnej, že ten chválospev ho nielen doviedol k slzám, ale každého počúvajúceho musel „rozbiť na malé kúsky“. Alžbeta bola taká dotknutá, že sa pýtala na názov piesne – *Ježiš, spása*

Tým šťastným synom je každý, kto uveril a prijal pravdu evanjelia a vyznal Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa! Stal si sa ním aj ty, „ak si uveril v Jeho meno“ (Jn 1, 12). V Ježišovi sme sa stali Božimi synmi/dcérami, a tým aj dedičmi neba, lebo „všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božimi synmi“ (Rim 8, 14).

„Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás vo svojom veľkom milosrdenstve vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej, pre neporušiteľné, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo. Ono sa uchováva pre vás v nebi.“ (1Pt 1, 3 – 4)

Ak miluješ Krista dnes, budeš Mu spievať chvály aj vo večnosti.

Vďaka Ti, Bože, za víťazstvo, ktoré si nám dal skrze svojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista. Ďakujem Ti, že vierou mám aj ja prístup k tejto milosti, v ktorej zotrávam aj sa chválim nádejou na Božiu slávu. Amen.

Daniel Zajac

mojej duše od Charlesa Wesleyho. Dala si ju zohnať a sama v izbe počúvala z gramofónovej platne. Vyzvali ju, aby šla na miesto nešťastia povzbudiť ľudí, no ona odmietala; že nevidí dôvod, prečo práve ona. Avšak pieseň ju tak oslovila, že hneď sama išla do postihutej dediny Aberfan vo Walese a navštívila rodinu, ktorej zahynuli tri zo štyroch detí. Z tohto príbehu som vycítila, že na základe modlitieb prebudenia sa veľa vecí dotýkalo aj kráľovnej a často spravila lepšie rozhodnutie aj napriek mienke ostatných predstaviteľov kráľovstva. Vďaka Pánovi za Jeho verných služobníkov prebudenia!

Aj dnes sa povzbuďme 2. slohou piesne:

**Skry ma v ťažkých búrkach žitia,
kým svoj nedosiahnem cieľ.
V bezpečný ma uved' prístav,
s Tebou večný daj mi diel.**

Anka G.

Ovplyvnil môj život

Poznám veľmi šikovného mladého chalana, veľký futbalový talent. Žiaľ, viacero náročných faktorov spôsobilo, že tento šikovný talent prestal hrať. Čo by nebolo také nezvyčajné, keďže v tínedžerskom období to býva časté, že aj talentované deti skončia s aktivitami, v ktorých sú vynikajúce. Čo ma však ešte viac zarmútilo, bolo, že aktivitou, ktorej sa začal intenzívne venovať, sa stalo hranie počítačových hier, a k tomu viac a viac času trávil na sociálnych sieťach.

Keď som pracoval s mladými, videl som, ako som ich veľakrát strácal, lebo utekali do virtuálneho zážitkového sveta. Novodobá závislosť, od ktorej sa musíme strážiť aj my dospelí! Jednou z prvých piesní, ktorá ma ako mladého kresťana oslovila, bola pieseň o závislosti – paradoxne išlo o kresťanskú pieseň, takže človek by si povedal, že dobrý štart. Pieseň hovorila o závislostiach vtedajšieho človeka. Píšem „vtedajšieho“, lebo je to už nejakých tých 25 rokov. Technológie napredovali, a tak závislosti bolo už vtedy neúrekom.

Práve táto pieseň o závislosti ma veľmi oslovila. Mladá trojica raperov a spevákov, ktorí si hovorili DC Talk, to roztáčali s taliansky vyzeraúcim pánikom, ktorý si hovoril

CARMAN. Plným menom **Carmelo Domenic Licciardello**. K Bohu sa priblížil ako správny hudobník na vystúpení slávneho kresťanského speváka Andraého Croucha.

Mladý a talentovaný spevák a hudobník Carman začal svoju vlastnú kariéru službou Carman Ministries v roku 1982. Vydal desiatky albumov, kombináciu rôznych žánrov až po kabaret. Priam až divadelné predstavenia prilákali rekordné množstvá divákov na koncerty, kde zaznievalo evanjelium a premieňalo život mnohým. Rekordná návštevnosť jeho koncertu bola zaznamenaná v Tennessee, kde sa zišlo približne 80 000 ľudí, alebo v Johannesburgu v Južnej Afrike, kde jeho vystúpenie navštívilo cca 50 000 ľudí. Jeho život sa točil okolo hudby, ale to najdôležitejšie pre neho bolo zvestovať posolstvo o Kristovi práve cez svoje najväčšie obdarovania. Prežil autonehodu a dva roky po nej mu zistili rakovinu. Lekári mu dávali 4 roky života, on to však potiahol ďalších 8 rokov. Opustil nás 16. februára 2021. Zarmútilo ma, že odišiel hudobník, ktorý ani nevedel ako, ale ovplyvnil aj môj život. ☺

Pieseň o závislosti, o ktorej som písal na začiatku, mala názov ADDICTED to JESUS (Závislý od Ježiša). Som rád, že mi táto pieseň pomohla stať sa závislým od Niekoho, od ktorého závislosti nespôsobujú deštrukciu života a stratu potenciálu, ale práve naopak, človek objaví nové možnosti a horizonty, keď svoje schopnosti a život podriadi Ježišovi. Teším sa na to, ako sa raz s Carmanom stretnem v nebi a niečo dobré si s ním zaspievam, a poviem mu, že mi bol veľkým povzbudením počas mojej cesty za Kristom.

Pablo

MÚR/ZEĎ

Česko-slovenská konferencia mládeže ECM
17. – 19. 9. 2021 MIKULOV

Chcem byť dobrá mama

Pre našu mamu sme boli vždy my so sestrou prvé. Nikdy si od nás nepotrebovala *odpočinúť* a nikdy nepotrebovala *flámovat'* s „kamoškami“, aby „vypla“. Vlastne nikdy ani „kamošky“ nepotrebovala, lebo povedala, že má nás. Nikdy nepotrebovala *ísť na dovolenku* bez nás, lebo vždy hovorila, že bez nás to bude o ničom (dôkazom toho bolo aj to, že sama s otcom išla na dovolenku, až keď som mala 18 rokov ☺). Tak ako viem, že Zem je guľatá, tak viem, že mama je tu pre nás a dá nám to prvé aj posledné. Ja len dúfam, že budem raz taká dobrá mama ako ona.

Linda

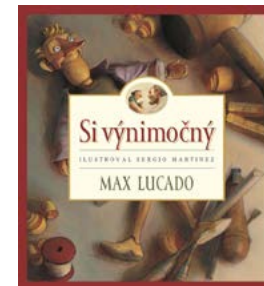
Deti nás potrebujú, a preto...

1. Keď majú strach, objím ich.
2. Keď plačú, daj im pusku.
3. Keď hovoria, počúvaj ich.
4. Keď sa pýtajú, odpovedaj.
5. Nechaj ich skúmať, špina sa vyperie.
6. Keď budeš hovoriť: prepáč, prosím a ďakujem, budú to hovoriť tiež.
7. Užívaj si s deťmi každý okamih, čas uteká veľmi rýchlo.
8. K poriadku uč deti hrou.
9. Dodržuj sľuby.
10. Hovor: „Verím ti.“ A nekonečne deti miluj.

(Z internetu)

Si výnimočný

Žijeme vo svete, ktorý v deťoch vytvára dojem, že majú hodnotu, len ak sú múdre, dobre vyzerajú alebo majú talent. Drevenáčikovia boli malí drevení ľudkovia. Vyrezal ich rezbár Eli, ktorý mal dielňu na kopci nad mestečkom. Celé dni robili drevenáčikovia len jednu vec: dávali si nálepky. Každý z nich mal škatuľku so zlatými hviezdami a škatuľku s čiernymi okrúhlymi nálepkami. Chodili po uliciach a neustále si rozdávali hviezdy alebo čierne bodky. Ten, kto mal peknú farbu a hladký povrch, dostal hviezdu. Ale tí, ktorí mali z tela trochu odštiepené alebo sa im šúpala farba, dostávali čierne bodky.

Boh deťom hovorí, že sú výnimočné už tým, že sú. Nepotrebuju žiadne špeciálne schopnosti. Preto každé dieťa potrebuje počuť: „V Božích očiach si vzácny.“

Autor knihy Max Lucado má dar ukladať slová do viet tak, aby sa dali zapamätať; aby inšpirovali a menili život. Takmer za 25 rokov tvorby sa vo svete predalo viac ako 65 miliónov kusov kníh naplnených týmito slovami.

V roku 2005 ho časopis Reader's Digest nazval „najlepším kazateľom Ameriky“. Jeho knihy nenapodobiteľným štýlom približujú evanjelium. Ponúkajú ho zrozumiteľným, jasným a odvážnym spôsobom.

Knihu si môžete kúpiť vo vydavateľstve Porta Libri alebo v iných kresťanských predajniach.

Gezír nápadov Eddieho Foxa

(Spomienky k 50. výročiu vzniku Inštitútu Svetovej metodistickej evanjelizácie)

„Inštitút Svetovej metodistickej evanjelizácie (*World Methodist Evangelism*) je spojovacím bodom všetkých metodistov, ktorí sa hlásia k wesleyovskej rodine; ktorí sa snažia o to, aby sa stali prostredníkmi moci Božieho Svätého Ducha.“

Ako mladí študenti teológie v 70. rokoch 20. storočia sme sa od našich starších kolegov kazateľov dozvedali o svetovom metodizme. Bolo to krátko po uvoľnení protináboženského tlaku po roku 1968. Bolo to obdobie, keď sa u nás začala tzv. normalizácia a protináboženský tlak opäť naberal na sile. Výchova mladých kresťanov a kazateľského dorastu nebola vôbec jednoduchá. Protestantské cirkvi nadväzovali na dedičstvo českej aj európskej reformácie. Mali sme úžasnú výsadu, že sme v našej malej metodistickej cirkvi v srdci Európy, v komunistickom Československu, mali kazateľov i laikov, ktorým veľmi záležalo na dôkladnom biblickom vzdelaní členov cirkvi. Prebiehalo formou duchovného vzdelávania v zboroch. Z týchto aktivít sa neskôr v rámci cirkvi vyvinul konferenčný študijný kurz a bolo neuveriteľné sledovať, ako sa z týchto koreňov rozvinula práca o niekoľko desaťročí neskôr.

Okrem iných vzácných duchovných postáv bol jedným z vyučujúcich kolegov a zároveň vedúci denominácie superintendent ThDr. Vilém D. Schneeberger. Jeho výučba bola nielen vecná a dôkladne osobne prežitá, ale aj obohatená o množstvo osobných stretnutí a skúseností s našou Spojenou metodistickou cirkvou (UMC), s ďalšími metodistickými cirkvami aj s Ekumenickým spoločenstvom v Európe a vo svete. Zoznamoval nás so Spojenými metodistami z rôznych kútov sveta. A, samozrejme, aj s čerstvými informáciami o vznikajúcom Inštitúte Svetovej metodistickej evanjelizácie (WME). Sprostredkoval nám aj literatúru a časopisy; bolo to pre nás veľkým povzbudením. Nachádzali sme po-

rovnanie s tým, čo sme sa učili doma. Bolo to v období, keď sa medzi kresťanmi objavovali kritické učenia smerom k reformačnému a tiež metodistickému porozumeniu Písma. Keď potom Vilém Schneeberger zariadil pozvanie a návštevu austrálskeho teológa Sira Allana Walkera do Prahy a jeho stretnutie s kazateľmi a študentmi, veľmi nás to povzbudilo. S radosťou sme potom použili jeho publikáciu *Život v Duchu Svätom*, pretože sa týkala práve dôležitých tém pre prácu v domácich skupinkách (krst, ovocie a dary Ducha Svätého).

Inštitút Svetovej metodistickej evanjelizácie pravidelne pozýval našich pracovníkov, aby sa zúčastnili na celosvetovej mládežníckej konferencii ICYC (International Christian Youth Conference on Evangelism). V čase totalitného režimu pred rokom 1989 sa len horko-ťažko podarilo vyslať na tieto konferencie jedného človeka (1980 do Truru, UK; 1987 do Brisbane). Neskôr po uvoľnení politických pomerov bola cesta otvorenejšia a delegáti od nás mohli odísť na ICYC konferencie: v roku 1990 do Mexika (Daniel Zajíc), 1994 do Hamburgu (Ľuboš Tagaj s kapelou LTD a Lenka Procházková), 1998 do USA (Michal Steklý, Roman Bassano, Saša Merzljakov, Lenka Procházková), 2002 do Severného Írska (Kamila Kukučková a Gabriella Kopas), 2005 do Brazílie (Radovan Kadlečík), 2010 do Kórey (Pavol Absolon a Pavol Makovínyi) a v roku 2018 do Kostariky (Timotej Tagaj, Barbora Bucskó, Martin Eliáš).

Spolupráca Inštitútu a Československej metodistickej cirkvi (od r. 1993 Českej a Slovenskej) nabrala väčší rozsah po roku 1989. Kazateľ Dr. Eddie Fox, riaditeľ Svetovej evanjelizácie, ponúkol a sprostredkoval semináre, stretnutia, literatúru a predovšetkým misijnú spoluprácu v celkom novom formáte. Brat Eddie Fox a jeho spolupracovníci preukázali úžasnú empatiu pre situáciu cirkvi v postkomunistických kraji-

nách. E. Fox prichádzal s gezírom nápadov, ale bol ochotný korigovať ich a upravovať na miestne podmienky.

Jedným z významných programov, ktoré v tej dobe vzišli z rozhovorov medzi bratom Foxom a bratom superintendentom Červeňákom, bol program partnerských zborov Connecting Congregations (Zbory v spojení). Program bol založený na konexionalizme – je to typické teologické chápanie cirkvi a základ cirkevnej správy. Praktizoval sa od vzniku metodistickej cirkvi. Misia sa chápe ako spoločná úloha. Tak bol program koncipovaný: ekonomicky silnejšie zbory v USA mali podporiť miestnych pracovníkov v postkomunistických krajinách strednej a východnej Európy vo zvestovaní evanjelia.

Do Československa zavítali H. Eddie Fox a Maxie Dunnam v roku 1990. Viedli rozhovory s vedením cirkvi v českej aj slovenskej časti. Potom v roku 1992 boli do služby povolani prví laickí misionári Ľuboš Tagaj a Ján Tagaj, ktorí pôsobili v rámci programu Connecting Congregations v Trnave a v Šali. V tom istom roku navštívil Dr. H. Eddie Fox s manželkou a Dr. Thurmond s manželkou Slovensko, kde im L. Procházková ako šoférka mikrobusu, ktorý nám darovala švajčiarska metodistická cirkev, ukázala perspektívne misijné miesta v Bratislave, Banskej Bystrici, Partizánskom a Piešťanoch. Cestu zakončili v Trnave, kde 30. 4. 1992 Dr. Fox kázal v už existujúcom misijnom zbere. Podobne sa to dialo aj v Českej oblasti.

Veľkým povzbudením pre cirkev v postkomunistickom Československu boli tiež semináre WME. Seminár v talianskom Velletri v roku 1997 sa stal príležitosťou pre veľkú skupinu českých a slovenských mladých kazateľov a misijných pracovníkov. Pre prácu Eddieho Foxa bolo príznačné, že nechcel, aby západná cirkev pou-

čovala východnú, ale aby prebiehal dialóg cirkví vzájomne si rovných.

V roku 2003 sa uskutočnil v Protivanove na Morave seminár nazvaný Faith Sharing Seminar, na ktorom asi 120 účastníkov z Českej a Slovenskej republiky počúvalo prednášky H. Eddieho Foxa a Georga Morrisa. Pri tejto príležitosti preložil Vilém Schneeberger knižku H. E. Foxa *Úžasná milosť – nový život v Kristovi*, ktorý vydala cirkev.

Vítanou súčasťou rôznych aktivít, ktoré organizovala Európska i americká metodistická cirkev, bol i časopis Flame alebo výzvy na modlitby a pôst, vzájomné návštevy a vydávanie svedectva viery. Dostala sa k nám i rôzna literatúra, či už v angličtine, alebo v prekladoch, ako napr. *Zdieľanie viery; Základy kresťanského obrátenia* a tiež kompletný *Nový zákon so zdieľaním viery* (Faith Sharing New Testament). Výraznou pomocou bolo umožnenie štúdia spolupracovníkom na Asbury College, ale i na novom bohosloveckom a katechetickom učilišti v Banskej Bystrici.

Vďaka Bohu, z niektorých misijných staníc sa skutočne stali zbory či farnosti a samy sa potom podieľali na evanjelizačnom a misijnom pôsobení. Mnohé aktivity trvajú dodnes, i keď niekde sa pôsobnosť musela presunúť. Stopy tejto činnosti dodnes badať v týchto mestách: Trnava, Partizánske, Dolný Kubín, Tachov, Plzeň, Lochotín, Horšovský Týn a Jablonné. Všade sa však nedarilo. Niekde sa práca v danom regióne spojila s činnosťou inej denominácie, inde sa musela ukončiť. Chvála Bohu, že služba Kristovej cirkvi sa prejavuje nielen v oblasti misijnej a evanjelizačnej, ale aj v oblasti vzdelávania a výchovy a tiež v oblasti diakonickej a sociálnej. Veríme, že metodisti sú platným článkom v živote ľudskej spoločnosti a medziľudských vzťahoch.

Pri príležitosti 50. výročia vzniku prajeme WME Božie požehnanie, pokoj a radosť.

*Josef Červeňák, Pavel Procházková
(Z češtiny preložila LP, red. krátené)*

Čo pre mňa znamenajú Letnice (Turíce)

Počas roka si pripomínáme celú štafetu udalostí, ktoré nám pomáhajú spomenúť si na to, čo pre nás urobil Boh v Kristovi. Sviatky ako Vianoce, Veľká noc pozná každý, aj keď ich pravý zmysel sa často stráca. Letnice sa nedostali pod taký tlak ako Vianoce a Veľká noc. Rozmýšľam, prečo je to tak.

Som vďačný Bohu, že mi dal milosť a mohol som prežiť Letnice a naplnenie Duchom Svätým osobne. Prvé zoznámenie s Duchom Svätým som prežil raz večer na biblickej hodine v Seredi. Stalo sa to v pivnici (v suteréne modlitebne), kde sa vtedy biblické hodiny konali. Vlastne to bolo po biblickej, keď sa kazateľ a celé zhromaždenie za mňa modlili. Prežil som niečo nové; niečo, čo som dovtedy nepoznal. Pocity to bolo veľmi silné, chcelo sa mi plakať a zároveň sa smiať. Myslel som, že „vyskočím z kože“, odpustite mi ten výraz. Stratil som tak trochu kontrolu nad sebou a začal som spievať Bohu chvály. Po tejto udalosti som sa začal modliť s novou túžbou po Božích daroch. Hovorenie v jazykoch a biblické texty oživené Duchom Svätým sú úžasné a nalievajú do mňa Boží život. Ako to býva, aj moja cesta je poznačená nielen víťazstvami, ale aj tým, ako som zarmucoval Ducha Svätého a ako som musel znovu hľadať naplnenie. To sa robí na kolenách a niekedy to aj bolí, ak viete, o čom hovorím. Radosť z toho, že som Božie dieťa, sa nedá opísať, ale viem, že je to dielo Pána Ježiša, o ktorom mi Duch Svätý dosvedčuje v mojom vnútri.

Letnice sú pre mňa radostnou udalosťou a viem, že sa nedejú na objednávku, alebo podľa kalendára. Je to také navštívenie, spontánne, a ťažko si ho naplánovať.

Najväčšie problémy môžete očakávať od bohatých, zbabelých alebo lenivých metodistov. Nerte však na nich ohľad, ani keby to boli nejakí zodpovední pracovníci zboru či len jednoduchí členovia. Radšej vyjdite von na verejné priestranstvá vždy, keď to počasie dovolí, a pozývajte všetkých k obráteniu a k viere v evanjelium. Konajte tak hlavne každú nedeľu!

John Wesley

Keď sa modlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení, všetkých naplnil Svätý Duch a s odvahou ohlasovali Božie slovo. (Sk 4, 31)

Som vďačný za bratov a sestry, ktorí sa za mňa vtedy večer modlili, a som vďačný Pánovi, že aj ja sa môžem modliť za druhých, aby boli plnení Duchom Svätým.

Aj tu v Anglicku vidím, ako ľudia túžia po Duchu Svätom. V tomto období medzi Veľkou nocou a Letnicami sme konali biblické hodiny na tému Duch Svätý. Je nádherné vidieť a počúvať svedectvá o tom, ako sa Duch Svätý prechádza medzi nami a spája nás.

Robo Zachar

Je zvláštne hovoriť o Duchu Svätom v dnešnej dobe. Doba covidu narušila naše vzťahy, bohoslužby a hlavne osobný prístup. Keď sme 23. 5. 2021 robili prenos bohoslužieb na tému Letnice, bolo mi veľmi smutno, že nemôžeme spoločne oslavovať veľmi dôležitú udalosť v živote učeníkov, ale aj kresťana.

Ale i napriek tomu práve v týchto časoch som zažil asi najviac pokoja v Duchu Svätom. V Biblii sa píše, že nám Boh pošle Tešiteľa, ktorý nás nikdy nenechá samých. A práve to najviac prežívam v dnešnej dobe. Že i napriek týmto časom, nikdy nie sme sami, ale sám Duch Svätý nám dáva radosť a pokoj napriek okolnostiam. Je fakt veľa, čo človek zažíva, ak je kresťan a dá sa viesť Duchom Svätým. Letnice bol iba začiatok: my všetci sme pokračovatelia a šíritelia evanjelia a pokoja, ktorý v dnešných časoch tak chýba. Letnice sú pre mňa významnou udalosťou, ktorá sa dotkla aj môjho života, a za 25 rokov som zažil neuveriteľné veci, ktoré sa nedajú ani opísať. Ďakujem Bohu za Letnice a zoslanie Tešiteľa, ktorý nás nikdy nesklame. Amen.

Peter Vaľo

Ovocie, ktoré zostáva

Jeden znamenitý cestovateľ zo slávnej doby Moravských bratov takto spomínal vo svojom svedectve: „Na všetkých svojich cestách som našiel len tri veci, ktoré prevýšili moje očakávania: oceán, knieža Zinzendorfa a ochranovský zbor.“ Možno sa tento opis zdal prehnaný, ale určite bol na to dôvod. Ochránov sa stal duchovným mestom, ležiacim na hore, ktoré nemohlo byť skryté. Zo všetkých kútov vtedajšej Európy tam cestovali ľudia, aby našli spasenie alebo boli naplnení Duchom Svätým a ohňom. Evanjelista Moravskej cirkvi John Greenfield o tom píše v malej knihe Moc z výsosti. Som vďačná, že túto vzácnu knižku z angličtiny preložil a vydal v Prahe v roku 1936 brat Josef Dobeš, metodistický kazateľ.

Návšteva Johna Wesleyho v Londýne na ulici Aldersgate v malom zhromaždení Moravských bratov môže byť považovaná za jednu z najvýznamnejších, keď bolo jeho srdce vtedy zvláštnym spôsobom rozohriate. Veľká viera, zrodená v modlitbe, sa mocne šírila, a preto bol na nich Duch Svätý vyliaty v takej veľkej miere. Deti sa tiež modlili s takou vrúcnosťou, že tí, ktorí to počuli, nemohli sa ubrániť hlbokému dojmu. Boli to dni nebeskej radosti pre ochranovský zbor. Všetci zabúdali na seba, na pozemské veci a túžili byť s Kristom, svojim Spasiteľom.

Toto mocné svätodušné požehnanie a prebudenie Moravských bratov prišlo zrazu ako požehnanie v Jeruzaleme, keď bola zrodená kresťanská cirkev. Letnice sa majú opakovať – to Moravia stále zdôrazňovali. Tento odkaz určite zanechali aj pre nás. Krst Duchom Svätým priniesol veľký príval duchovných piesní. Duch Svätý ich podnietil napísať veľké množstvo duchovných piesní, ktoré nám zanechali a ktoré mnohých ľudí priviedli k Spasiteľovi. Vyvyšujú Pána Ježiša, nebeského Otca a Ducha Svätého. Niektoré piesne s krásnymi slovami zložil zbožný šľachtic Zinzendorf, jeho manželka aj syn. John Wesley niektoré preložil do angličtiny.

Jeden starší brat často spomína, ako sa aj v našom spoločenstve rodili na kolenách počas modlitieb mnohé duchovné piesne o Spasiteľovi. Moravia priniesli evanjelium na každý kontinent aj napriek veľkému prenasledovaniu, ktoré prežili pre Pána Ježiša. „... obnov naše dni ako kedysi!“ bola zvláštna záverečná prosba veľkého izraelského proroka Jeremiáša (Plač Jeremiášov 5, 21), ale aj prosba biskupa starej Jednoty bratskej Jana Amosa Komenského, učiteľa národov. Myslím, že by mala byť aj naša a moja.

Elena T.

Odtlačky na dlážke

Americkí študenti boli nadšení, keď ich Edwin Orr, profesor teológie, zobral v roku 1940 do Anglicka, aby im ukázal výnimočné miesta, ktoré sa týkali prebudení. Na pláne bola aj návšteva rodného domu, v ktorom žil výnimočný Boží služobník, teológ a reformátor John Wesley. Profesor študentom ukázal kuchyňu, študovňu, kde sa pripravovali kázne, a nakoniec spálňu, kde mal Wesley posteľ. Tam im profesor ukázal na dlážke odtlačky, kde sa Wesley hodiny modlieval na kolenách za prebudenie.

Na konci prehliadky, keď profesor v autobuse počítal, či sú všetci, zistil, že jeden z jeho študentov chýba. Vrátil sa do domu a po chvíli hľadania ho našiel v spálni, ako kľáči pri posteľi v odtlačkoch od Wesleyho kolien. Študent sa horlivo modlil: „Bože, urob to znova a urob to so mnou.“ Profesor mu jemne poklepal po pleci a povedal: „Je čas ísť, ostatní už čakajú“. Študent prikývol a vstal. Bol to Billy Graham. Boh vypočul jeho úprimnú prosbu a urobil to znova. Použil ho, aby milióny ľudí po celom svete počuli evanjelium, a mnohí z nich sa osobne rozhodli nasledovať Ježiša Krista. Boh aj dnes chce zachraňovať ľudí a odpovedať na modlitby kľáčiach Johnov, Billov a... (doplňte si svoje meno, ak chceme, aby nás Boh použil).

Otec sa jej vzdal, ale ona mu odpustila

Toto svedectvo je o láske k Bohu, o odpustení... O tom, že aj z bolesti sa môže vyskladať melodická pieseň života.

Helenka na Slovensko pricestovala ako trinásťročná dievča. K odchodu z rodnej krajiny ju dovedli nemilé okolnosti, takže spoločníkom vo vlaku sa jej stal žiaľ nad tým, od čoho ju odlúčili. „Mama mi zomrela, keď som mala dva roky. Otec sa po roku znovu oženil. Zobral si ženu, ktorá nemala pozitívny vzťah k deťom. To vyústilo až do rozhodnutia otca, že sa ma vzdá a pošle ma na adopciu.“ Helenka opúšťala nielen otca, ktorého mala rada, ale aj milujúcu starú mamu. „Bolo mi vtedy veľmi ťažko. Ale na otca som sa nehnevila, že ma dal preč.“

Boh s ňou zaobchádzal tak, aby mala priamu cestu k Nemu. Kým predtým ju ku kresťanstvu viedla babka, po adopcii, keď bola od nej ďaleko, sa opäť našiel niekto iný, kto jej vštepoval vieru a hodnoty z nej plynúce. „Moja adoptívna mama bola kresťanka. Bola to vlastne moja teta, mamina sestra. Hovorila mi, že chodievam na kresťanské bohoslužby a že pôjdem s ňou aj ja. Nebola to otázka, brala to ako samozrejmosť.“

Zasiachnutá bola spočiatku hlavne textami kresťanských piesní. Do dovŕšenia plnoletosti ju však zamestnávali iné záujmy a venovala im veľkú časť svojho srdca. „Ja som veľmi rada tancovala. Chodila som pravidelne na zábavy, páčilo sa mi tam tak, že som sa ani domov nechcela vrátiť. Adoptívni rodičia mi nakázali, že mám prísť o pol desiatej, s čím som spokojná nebola. Pravá zábava sa rozprúdila až po ôsmej. Nevadilo mi ani, že som tancovala sama s nejakým neznámym mládencom, vôbec som sa nebála.“

Cudzia jej nebola ani cigareta, čo sa ale úplne vzdialilo z jej blízkosti, keď zatúžila po hlbokom vzťahu s Bohom. Udialo sa to vďaka

túžbe. Videla, ako sa Bohu odovzdávajú iní, ako si s Ním budujú vzťah, a hľadala to aj ona. „Bola to taká deliaca čiara medzi starým a novým životom. Videla som ju u ľudí, ktorých život sa veľmi zmenil. Predtým som bola taká tvrdá... Myslela som si, že Boh ma nemá rád a že nemá dôvod sa mnou zapodievať. Jeho milosť a láska ma však presvedčili, a neskutočne som sa tešila z toho, že sa stávam Božím dieťaťom. Uverila som, že je to naozaj tak, že som Bohom milovaná a chcená.“

Adoptívny otec jej povedal, že ak chce byť veriaca, má si hľadať veriaceho manžela. „Ja som ale nevedela, ako to mám urobiť, tak som sa modlila.“ O nejaký čas sa jej prihovril veriaci mladík. Dnes majú s manželom dospelé deti a tešia sa z piatich vnúcat.

Helenka odpustila aj nevlastnej mame, otcovej manželke, ktorá ju ako dieťa odmietla a s ktorou prežila niekoľko ťažkých rokov detstva. Otca aj jeho manželku niekoľkokrát navštívila, hoci bývali v inej krajine. Kontakt udržiavali aj listami. Keď sa pred pár rokmi zúčastnila na jej pohrebe, ľudia v malej dedinke sa tomu veľmi čudovali, lebo si pamätali, že ma-cocha ju nechcela.

„Mala som veľmi ťažké detstvo, ale Boh to obrátil na dobré.“ A dodnes žasne nad tým, ako Boh odpovedá na volanie človeka. „Je to krásne, keď dokážeme odpustiť. Pravdaže, je to aj ťažké, ale veľa sa tým získa. Ja som získala pokoj a radosť.“

Michaela Mihoková

Zranenia z minulosti musíme jednoducho odpustiť. Keď začneme d'akovať za to, čo máme teraz, naše pocity a okolnosti sa začnú meniť. Božie dieťa, aj dnes sa zameraj na Pánovu dobrotu a Jeho milujúcu láskavosť vo svojom živote!

Bob Gass

Stopa ľudskosti

Aj vy prežívate vnútorné napätie, že je už dosť všetkého; že by to chcelo zmenu, vrátiť sa do života bez týchto starostí? V mnohých oblastiach som počula a čítala výrok: *Po tomto už nič nebude ako predtým...* Počujem v tom trochu smútku a trochu nádeje. Smútok za niečím, čo sme si ani nevážili a brali úplne samozrejme – všetky tie naše stretania, dotýkania sa, objímania... Bezstarosť nebola ani vtedy, no mali sme iné starosti. Nádej v tom výroku vidím, že chce povedať: niečo sme sa azda naučili. Hádam sme sa naučili hodnotiť život, pracovať v jeho prospech, pestovať dobré vzťahy, postaviť sa na stranu tých, čo budujú, a nie boria. Využívajme príležitosti na spštenie života, na jeho skrášlenie! Niekto to potrebuje, ale aj ten, kto pomáha, prežíva radosť. Zaujal ma text: *Koniec všetkého je blízko. Buďte teda rozvážni a dbajte na modlitby... Posluhujte si ako dobrí šafári rozličnej milosti Božej, každý tým duchovným darom, ktorý prijali... aby sa vo všetkom oslavoval Boh pre Ježiša Krista. On má slávu a moc naveky vekov. Amen.* (1Pt 4, 7 – 11)

Koniec všetkého je blízko. Azda aj koniec izolácie, zatvorenosti, len ešte trochu vydržať! V tom nám pomáha modlitba. Je to rozhovor s Bohom, ktorému môžeme povedať všetko. Niekedy aj bez slov, len povzdychom. Z toho rozhovoru vychádzame rozvážnejší, odhodlanejší. A z toho plynie i sila konať svoje každodenné povinnosti. – Žite rozumne! Ideme v ústrety Pánovi. Tak sa skončí náš pozemský život. Je to jeho cieľ. Ale práve preto máme zodpovednosť za pozemský život. Nie je čas na paniku ani na žiadne hlúposti. Ale radšej konajme podľa rady Božieho slova!

Buďme rozvážni a ochotní modliť sa. Zabúdame d'akovať, keď sa nám darí; prestávame prosieť v ťažkostiach, lebo sa nám zdá, že nás Boh nepočuje. Kto stratil modlitbu, stratil sám seba. Stratil sa v čase a v priestore. Aj tento čas

nás priviedol k novému poznaniu a odhaleniu ceny modlitby. Stalo sa mi úplne samozrejým ako dýchanie, tak aj rozhovor s Bohom. On je môj a ja som Jeho. Patríme k sebe bez ohľadu na to, čo príde. Či už dobré, či zlé, On bude so mnou.

Posluhujte si navzájom. Každý má svoj dar používať pre dobro prostredia, v ktorom žije; je v tom kus zodpovednosti. Každý môže prísť na niečo, v čom prospeje svojmu okoliu a čo pridá ku kráse domova, života. Koľkí ľudia aj v tomto čase prišli na nejakú myšlienku, ako pomôžu, a tak sa zapísali do pamäte ľudí (napr. keď ušili potrebné rúška alebo dobrovoľne chodili starším ľuďom nakupovať, zanechali stopy ľudskosti, ktorá je taká vzácna!). I v dnešnom čase sa hľadá dôstojnosť človeka; hľadajú sa pevné hodnoty, ktoré nás posunú o krok ďalej. To všetko na Božiu oslavu; na česť Vzkrieseného, ktorý bojuje za nás, prihovára sa za nás po pravici Božej v nebesiach.

Koniec všetkého sa blíži... i toho zlého, ale i toho dobrého. Všetko má svoj čas. A ten sa naplní v živote každého z nás. Zvykli sme si na vysoké čísla odchádzajúcich. Denne umiera veľa ľudí. Prognózy nie sú nádejné ani do budúcnosti. Ale vierou v Ježiša Krista sa stávame občanmi i toho nového sveta, nebeského kráľovstva, ktoré sa prelamuje do tohto pozemského, a príde čas, keď skrze smrť budeme prenesení do večného života. To je cieľ, ku ktorému smerujeme. Tam už nebude ani bolesti, ani plaču, ani smrti. Toto je skúšobné obdobie aj pre nás samých, aby sme videli, nakoľko sme zverení do Božích rúk: do akej miery Mu dôverujeme a prežívame v ňom bezpečný úkryt a utíšenie.

Ana Pálik-Kučák, red. krátené

Slávnosť v Prahe

V piatok 21. 5. 2021 sa v priestoroch zboru Praha 2 na Ječnej ulici konala slávnostná bohoslužba, už raz preložená, počas ktorej nastal čas rozlúčky s bývalým českým superintendentom bratom Petrom Procházkom a uvedenie novej superintendenty jeho manželky Ivany Procházkovej do služby. Bohoslužbu viedla sestra kazateľka Jana Křížová.

Slávnosť sa konala za účasti nášho biskupa brata Patricka Streiffa, hostí z ekumény; prítomní boli aj metodistickí kazatelia s rodinami a členovia cirkvi. Bolo to veľmi vzácne spoločenstvo. Brat Petr Vaďura v siedmich bodoch výstižne a vtipne zhodnotil službu odchádzajúceho brata superintendenta. Pri tejto príležitosti i pri príležitosti jeho narodenín

dostal dary v podobe fotoknihy, ktorej obsahom boli fotografie a ďakovné odkazy zo všetkých zborov Českej oblasti, a obraz, ktorý ho „sprevádzal“ počas celých 11 rokov služby superintendenta.

V druhej časti bohoslužby sa uskutočnilo liturgické uvedenie sestry Ivany do funkcie, vykonal ho brat biskup. Súčasťou boli aj modlitby jednotlivcov (kazateľov a laikov), ktorí prišli s darom, charakterizujúcim službu superintendenta, napr. kalichom s tanierom, Bibliou, Knihou bohoslužieb, Cirkevným poriadkom a iným... Silný moment nastal, keď prišiel a modlil sa za sestru Ivanu bývalý laický kazateľ 100-ročný brat Vlastík Maláč. Spievali sa aj staršie piesne, aj chválospevy. Súčasťou bohoslužby bola aj Večera Pánova a prihovory hostí. Slávnosť sa skončila prípitkom a pohostením, spoločenstvom pri rozhovoroch a jedle.

Pre mňa osobne to bolo poŕehnané spoločenstvo a zároveň zvláštne, keďže z dôvodu aktuálnych obmedzení to pre mňa boli prvé verejné bohoslužby v tomto kalendárnom roku. Bol som ale v prvom rade povzbudený, že som sa takmer po 2 rokoch konečne stretol s viacerými priateľmi a kolegami z Českej oblasti.

Štefan Rendoš

Otvorené dvere

Veľký plagát s nápisom Noc kostolov 28. 5. 2021 visel na modlitebniach ECM v niektorých českých zboroch. Akcia Noc kostolov vznikla v roku 2001 v Nemecku a o niekoľko rokov sa z Rakúska rozšírila aj do Česka a na Slovensko. Prvý ročník sa na Slovensku konal 27. mája 2011. Noc kostolov je každoročne usporadúvaná akcia, ktorá má verejnosti umožniť nezáväzne sa priblížiť a stretnúť s kresťanstvom.

V zbere ECM Praha 2 modlitebňu otvorili o 18.00 hod. Návštevníci sa stretli s členmi zboru (najstarší brat V. Maláč bude mať tento rok 100 rokov), mohli si zakúpiť rôzne knihy, zobrať zdarma časopisy, zahrať si na starom organe. Mladší sa mohli vyšplhať po povrazovom rebríku (skoro) do neba a potešiť sa po dlhom čase spevom skupiny Let's Go! Modlitebňa bola otvorená do 23.00 hod.

Aj v Mikulove boli dvere na modlitebni otvorené večer od 18. hodiny, vo Valticiach od 16. hodiny. Audiopozvánka od kazateľa Ctirada Hrubého na sociálnych sieťach znela takto: *Každý kostol má svoju vôňu a svoj charakter. Niekde vnímame nádhernú architektúru, niekde je história mladá a charakter kostola môžete poznať z ľudí, ktorí tam patria. Poďte sa pozrieť do kostolov vo svojej blízkosti. Ponúkame otvorené dvere a stretnutie s tými, ktorí sem patria; s tými, ktorí hľadajú a niekedy aj prežívajú dotyk Božej lásky.*

Minulý rok mnohé dvere zavrel, ale otvorili sa aj nové možnosti, ktoré viacerí využili. Vďaka Bohu za tých, ktorí sa nepozerali len na to, čo sa nedá, ale vykročili, nadchli aj iných, a pomohli tak pozeráť sa ďalej s nádejou a prinášať radosť svojmu okoliu.

Najbližší termín akcie Noc kostolov je plánovaný na 10. júna 2022.

Prečo podporujem jednotu kresťanov, ekumenizmus

Dejiny kresťanstva sú aj históriou snáh o zachovanie jednoty. Povstávali noví a noví vodcovia, ktorí boli buď heterodoxní čo do učenia (nezastávali väčšinový teologický koncept kresťanskej cirkvi), alebo boli ambiciózní, strhávajúci určitú časť kresťanstva na svoju stranu z osobných dôvodov (sláva, majetok, moc, vplyv, iné dôvody). Naša doba nie je žiadnou výnimkou. Stále sa objavujú ľudia so špeciálnymi zjaveniami a strhávajú ľudia na svoju stranu. Ba čo viac, je čoraz viac falošných mesiášov (pozri si napr. https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_messiah_claimants).

Potreba zastávať jednotu kresťanov v pluralite podôb je rovnako urgentná ako kedykoľvek v minulosti. Uvediem sedem bodov, ktoré vždy motivovali kresťanov k vážnemu hľadaniu jednoty a ktoré si tiež považujem za potrebné uviesť, keď sa stretnem so sektárskym stanoviskom v malých i veľkých kresťanských zoskupeniach, „len my máme pravdu a nikto iný nie je pravou cirkvou okrem nás“:

1. *Naliehavosť, urgentnosť.* Štyri veľké úlohy cirkvi sa nedajú riadne naplniť bez jednoty: a) misia a evanjelizácia sveta; b) hlásanie a propagácia spoločenskej, rasovej spravodlivosti; c) medzinárodné, spoločné zasadzovanie sa za mier; d) postaviť sa výzvam sekularizmu. Kresťania ešte nenaplnili úlohy v týchto oblastiach tak, ako by mali. Úlohy ostávajú. Východiskom, počiatkom naplňovania týchto urgentných úloh je pokánie. Sprievodným znakom opravdivosť, náš život posvätený Kristom.

2. *Mobilizácia.* Kresťanstvo je v nebezpečenstve. Nielen sekularizmus, ale aj tlak iných náboženstiev a filozofií života si podmaňuje kresťanov, pretože sú často veľmi defenzívni. Mobilizácia k ofenzíve je sťažaná, ak sa vyčerpávame vnútornou kritikou, rozdeľovaním už i tak malých spoločenstiev.

3. *Kristus je jeden, je len jedna Cirkev.* Hoci jednotlivé cirkvi majú rozličné podoby a

prejavy, Kristus nie je rozdelený a všetci participujeme na Jeho milostivej prítomnosti. Uznávam, že v rozličných cirkevných spoločenstvách existuje diferencovaný spôsob aplikácie evanjelia, preto si na základe pokánie uvedomujem, že všetky oblasti života všetkých ľudí nepokryje len jeden spôsob ohlasovania radostnej zvesti, evanjelia.

4. *Jednota je Božou vôľou.* Cirkvi alebo cirkevné spoločenstvá, ktoré sa separujú a odsudzujú druhých ako nepravé, uzatvárajú sa do seba a izolujú od ostatných, takouto svojou existenciou popierajú novozákonné svedectvo o Cirkvi.

5. *Jednota s Kristom v strede.* Jednota musí mať svoj stred nie v ľudskom chcení, ale v Kristovi, ktorý spasí ľudí rozptýlených v rozličných cirkevných spoločenstvách, denomináciách. Čím sme bližšie k Ukrižovanému a Zmŕtvychvstalému, tým sme si bližšie navzájom. Odmietam synkretizmus (spájanie síl a oslabovanie vlastných dôrazov) ako základ kresťanskej jednoty. Podporujem jedinečnosť kresťanstva.

6. *Cirkvi sa nesmú zbavovať zodpovednosti* tým, že určité oblasti života nechajú nepovšimnuté. Keď ohlasujeme evanjelium, je všemocné, určené pre náš osobný duchovný rast aj na riešenie celospoločenských, ba aj celosvetových problémov, existuje ich celá škála.

7. *Úlohy pre laikov.* Dnes azda ešte viac ako v minulosti potrebujeme mobilizovať laikov. Spoliehanie sa na zástupné konanie duchovných za zbor veriacich nie je biblickou cestou naplňovania našich úloh.

8. *Vzdelávanie a výchova k jednote.* Každý duchovný i laik, ktorý verí v pravdivosť Božieho slova, by mal vyučovať a vychovávať k naplňovaniu Ježišovej túžby, aby sme boli jedno (Jn 17, 11.21 – 23).

Milé deti,

máte nejaké obľúbené miesto? Ja napríklad rada chodím do prírody, pretože je tam ticho a čerstvý vzduch a cítim sa tam príjemne. A čo ty, kam rád/rada chodíš? A prečo? Môžeš si to sem nakresliť:

V Biblii čítame o jednom veľmi dobrom mieste, na ktoré odišiel Pán Ježiš. Viete, kam išiel? Správne, tým miestom je NEBO. Porozmyšľaj, ako si predstavuješ nebo. – Čo tam je a čo nie je? Kto tam je a kto nie je? – Poďme spolu v nasledujúcich úlohách zistiť, čo o nebi hovorí Biblia v Zjavení Jána.

1. Rozlúšti nasledovné slová, ktoré majú poprehadzované písmenká, a zistiš, čo v nebi nebude. Slová napíš na linajky.

OSLKN, CHHIER, CHOYORB,
PČAL, OLBETŠ

2. Vyčiarkni všetky písmená X a potom si prečítaj, čo v nebi bude:

Z X X L X X X X X A T X X É X
M X E X X S X X X X X T X O
R X A X D X X O X X S X Ť X
H X X X O X X S X T X I N X X X A
X X X S X X P X X E X X X V
X X J X X X E X Ž X X I X X X X Š

3. V nebi bude ešte jedna dôležitá kniha. Vy-lúšti tajničku a zistiš aká.

Bude to KNIHA _____.

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									

1. Biblická kniha s najväčším počtom kapitol.
2. Národ, do ktorého sa narodil Pán Ježiš.
3. Pán Ježiš sa prirovnal k jednej rastline. Rastie vo vinohrade. Ako sa volá?
4. V Starom zákone ju ľudia prinášali na oltár, aby sa zbavili hriechu.
5. Dlhý odev, ktorý nosí farár/kazateľ (nie vždy, niektorí napr. len na pohreb).
6. Meno muža, ktorému Boh zaslúbil, že bude mať toľko potomstva, že sa nebude dať spočítať.

4. Čo musí byť zapísané v knihe z predchádzajúcej úlohy, aby sme sa dostali do neba? Použi kód a nájdeš odpoveď.

Ÿ Ÿo + M̄ Ÿ M̄ ✖ Ÿo

A	E	N	M	O	H
Ÿ	M̄	✖	Ÿ	Ÿo	∞
K	J	B	R	T	V
○	+	◇	❖	○	⊗

Pomôcka: B = ◇

Správne riešenia nájdete na str. 20.

prip. Lenka Procházková

Kde je tvoj (tajnička).

Autor: RINGO	solmizač- ná slabika	astát (zn.)	prúd, prúdenie	portland- ský slnok								
úzka doska												
korálový ostrov					pred- ložka -hore-	mont- vaný dom	Pomôcky: Polen, klaret	odmoro- vacie miesto	1	ária (tal.)		
Pomôcky: Leim, Oran	zobral som	biograf 2										
skratka valuty			slovko pritakania muž.me- no (2.2.)									
skon- zumuje (hovor.)				venoval sol.coeff. of perfor.								
Anord- nung Tran- radioakt. Stoffe					vylieva- la značka lyží							
levica (hovor. čes.)						základ. číslovka Taliansk (čes.)					kaukaz. horská osada (aj ail)	
statní junáci (pren.)							meno Ra- paičovej bulh.pa- nov.rod					
citoslov. bolesti			páta (čes.) ružové víno					na tomto mieste prúdil				
mekot (bás.)				začal byť akváriová rybka								
Pomôcky: ařit, Opa,kur	stíh.let. pluk dvere (angl.)				glej (nem.) hliník (zn.)						prístav v Alžír- sku	
zodie- rala						obloha außerord. Profes.						
zbavila kože							kura (čes.) vnútri					
ocot (čes.)					materská škola (zastar.)							
rata (čes.)					Poľsko (nem.)							

Správne znenie tajničky z Ohniska marec – apríl bolo: **Nikdy sa nebojte dôverovať budúcnosti, ktorú nepoznáte, s Bohom, ktorého poznáte.** (Corrie ten Boom)

Oblasťná konferencia

sa konala v sobotu 12. 6. 2021

online cez Zoom.

Správu prinesieme v ďalšom dvojčíslu.

Letný pobyt stanovákov

27. – 31. 7. 2021

Osrblie, hotel Zerrenpach

Viac info: michalelena@gmail.com

CampFest

sa bude konať v dvoch termínoch:

29. 7. – 1. 8. 2021

5. 8. – 8. 8. 2021

Ranč Svarín, Kráľova Lehota

Česko-slovenská

konferencia mládeže ECM

17. – 19. 9. 2021

Mikulov

Dary na Ohnisko (marec – máj 2021)

A. Dublinová 20 €

H. Elizeušová 30 €

P. Procházka 40 €

Štyria nemenovaní darcovia 90 €

Zbor Partizánske 90 €

Dakujeme!

Správne riešenia úloh z Detského kútika:

1. slnko, hriech, choroby, plač, bolesť; 2. zlaté mesto, radosť, hostina, spev, Ježiš; 3. života (Žalmy, Izrael, vinič, obeta, talár, Abrahám);
4. moje meno.

Odišli do večnosti

Pán Boh odvolal 29. 3. 2021 do nebeského domova brata **Jozefa Václavíka** zo Serede vo veku 93 rokov. V januárovo-februárovom dvojčíslu Ohniska sme písali o jeho synovi Vladovi v článku *Nechcel nosiť pioniersku šatku*, s ktorým sme sa rozlúčili v januári tohto roku. Brat Jozef vo svedectvách hovorieval, aký je Boh slávny, a aj osobne povzbudzoval ľudí, všimal si jednotlivcov. Vyzdvihoval Božiu moc, ktorá ho oslobodila, aby skončil so starým životom a nasledoval svojho Záchrancu a Pána.

3. 4. 2021 bol vo veku 78 rokov do večnosti odvolaný pán **Ivan Štrofek**. Od roku 2008 ochotne pripravoval pre Ohnisko krížovky ako dobrovoľník pod menom RINGO. Zoznámili sme sa s ním cez jeho dcéru Máriu Čizmariková-Štrofekovú, členku seredského zboru. Rodine prajeme Božie posilnenie, najmä dcére Márii s rodinou.

Nová kniha

S radosťou sme prijali oznam, že brat Daniel Zajac, aktívny člen zboru ECM Michalovce, napísal tretiu knihu s názvom *Ruka, ktorá zachraňuje*. Ponúkol ju vydavateľstvu E-knihy jedou, ktoré ju vydalo ako e-knihu. Ak by mal niekto záujem o kúpu tejto knihy, pomohlo by to financovaniu tlačenej verzie, aby mohlo byť šírené evanjelium. Príbehy a zamyslenia sú písané sviežo, krátko, potešia srdce veriaceho a môžu osloviť hľadajúceho človeka. Kniha sa dá kúpiť na: www.bux.sk, www.martinus.sk, www.alza.sk.

Téma ďalšieho dvojčísla: Smiech zlepšuje zdravie

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukázkou.

Ohnisko 5 – 6/2021 (10. 6. 2021)
Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ